

Nye rapporter fra Norsk Vann Prosjekt

Norsk Vanns prosjektsystem "Norsk Vann Prosjekt" genererer stadig nye rapporter og veiledninger på vann- og avløpsfeltet. Prosjektsystemet er fullt ut brukerstyrt, for å sikre at prosjektene har størst mulig aktualitet og nytteverdi.

Her kommer en oversikt over nye rapporter siden forrige omtale i VANN 2/2009. Rapportene kan kjøpes hos Norsk Vann. De som er med i Norsk Vann Prosjekt eller abonnerer på resultater fra Norsk Vann Prosjekt, kan fritt

laste ned rapportene i pdf-format fra www.norskvann.no.

Trykktap i avløpsnett (Norsk Vann rapport 172/2009)

Formålet med denne rapporten er å beskrive og kvantifisere faktorer som gir trykktap i avløpsnett, og hvilken ruhet som bør benyttes for avløpsledninger i ulike situasjoner. I rapporten gis det også råd om utforming av kummer.

Det er vist til en del forskningsresultater og praktisering av bestemmelse av ruhet for ulike ledningsmaterialer og driftsforhold, og med bakgrunn i dette er det gitt anbefalinger om valg av ruhet. Rapporten peker på viktigheten av riktig utførelse av ledningsnettet, spesielt unngå svanker, og at en rehabiliterer eller skifter ut rør med forskjøvnne skjøter eller brudd ol. Siden falltapene i kummer ofte kan være av samme størrelsesorden som falltapene i rørrettet, pekes det på viktigheten av riktig utforming av kummer, og det stilles spørsmål om vi bør tenke nytt i forhold til kumarrangement.

Forfatter er Leif Sigurd Hafskjold fra SINTEF.

Erfaringer med lekkasjekontroll (Norsk Vann rapport 171/2009)

Hovedmålsettingen med denne veiledningen er å få til en mer effektiv og bedre lekkasjekontroll. I dette prosjektet er det kartlagt status og erfaringer innen lekkasjesøking i Norge. Ut fra evalueringen gis det råd vedrørende soneinndeling, organisering, lekkasjenivå, utstyr og metode, prosjektering og trykkreduksjon.

Det er i dag økt fokus på lekkasjekontroll og lekkasjesøking både av økonomiske og helsemessige grunner. Lavere lekkasjetap gir bl.a. reduserte kostnader for produksjon av vann og reduserte pumpekostnader. Helsemessig vil risiko for innsug av forurensninger minske ved færre lekkasjer og ved lekkasjer som oppdages tidligere. Det er økt fokus på

VA-sektoren fra myndighetene og fra politisk side, og bedre lekkasjekontroll vil bidra til at vannverkseierne fremstår som en mer seriøs sektor.

Forfatter er Asle Flatin m.fl. i Asplan Viak.

Optimal desinfeksjonspraksis fase 2 (Norsk Vann rapport 169/2009)

Rapporten gir en fremgangsmåte (kalt god desinfeksjonspraksis) for å bestemme den barrierehøyde som må oppnås ved tiltak i nedslagsfelt og vannkilde, i vannbehandlingen for øvrig og i slutt-desinfeksjonen for at barrierevirkningen skal være tilfredsstillende. Ut fra dette kan man bestemme hvor stor reduksjonen

av ulike mikroorganismegrupper (bakterier, virus og parasitter) må være i sluttdesinfeksjonen.

Rapporten inneholder et sett av test- og beregningsmetoder (en ”verktøykasse”) som viser hvordan man kan beregne hvilken inaktiveringsgrad ulike desinfeksjonsmetoder gir. Verktøykassa benyttes til å bestemme om sluttdesinfeksjonen klarer (ved dimensjonering og ved drift) å oppnå den reduksjonen av mikroorganismer som bruk av prosedyren ”god desinfeksjonspraksis” tilsier. Rapporten inneholder også en rekke eksempler på utprøving av prosedyren på flere ulike norske og svenske vannverk.

Denne rapporten og prosedyren for bestemmelse av god desinfeksjonsprak-

sis, er viktig verktøy for vannverkseier for å sikre at det foreligger tilstrekkelige hygieniske barrierer i vannbehandlingen, både ved utarbeidelse av beslutningsgrunnlag for valg av vannbehandling og ved optimalisering av eksisterende prosesser.

I løpet av høsten vil det også bli utgitt en Norsk Vann rapport 170/2009 ”Veiledning til bestemmelse av god desinfeksjonspraksis”, som vil være en mer kortfattet veiledning i hvordan man tar i bruk kunnskapsgrunnlaget og prosedyren i rapport 169/2009.

Forfattere er Hallvard Ødegaard fra SET og NTNU, samt Stein Østerhus og Esa Melin fra NTNU.